Ч. 6. Второк 23 (10) січня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

(115 засїдане I сесиї IX періода з дня 20 січня 1912).

Суботнїшне засїдане сойму розпочало ся перед 12 годиною в полудне.

По відкритю засїданя забрав голос пос. Макух і зложив протест против веденя нарад на послїднім засїданю як також против протоколу того засїданя, бо в нїм богато пропущено і не зазначено, що посли не могли брати участи в нарадах. Бесїдник заповів зголошене того протесту на письмі.

Відтак вніс також протест п. Дудикевич і заявивши, що коли соймова більшість, помнувши єго клюб при виборах до комісиї реформи виборчої, злекcважила єго, то клюб не буде брати дальшої участи в соймових нарадах.

По тій заяві вийшов з салї пос. Дудикевич, о. Сеник і о. Колпачкевич. Четвертого члена клюбу посла Миронюка-Заячука не було в соймі.

Також пос. Король протестував іменем свого клюбу против веденя нарад на послїднім засїданю.

Тепер прийшли на чергу петициї і наглячі внесеня.

П. Кшечунович підпирає петицию повітової ради в Рогатинї о підвисшене субвенциї на будову дороги Чортків-Монастириска. Пос. Швед зголосив нагле внесене о признане погорільцям громади Очко підмоги в висотї 1000 К, пос. Шецель поставив звичайне внесене на візване правительства, щоби побудувало будинок для жіночої семинариї в Бережанах і признало містам: Бережани, Горлицї, Яворів і Вадовицї дотацию відповідно до відпавшого доходу з пропінацийного права. Пос. Вітос вніс інтерпеляцию в справі знесеня ревізорів худоби; пос. Єдинак нагле внесене о запомогу для погорільцїв Пусткова, рончицкого повіта.

Крім того зголосили наглі внесеня пос. Стила в справах гірничих і п. Єдинак в справі оподаткованя асекурацийних товариств в користь охотничих сторожий пожарних.

П. Маршалок краєвий гр. Стан. Баденї заявив відтак, що вислав в імени сойму слова співчутя до архикнягинї Мариї Тереси, жени архикняза Кароля Стефана в Живци, в приводу тяжкого случаю, який єї стрітив.

Перед переходом до дневного порядку, забрав слово пос. К. Левицкий і зажадав відложеня засїданя, позаяк на дневнім порядку засїданя не уміщено справи виборчої реформи.

Іменем правицї відповідав єму пос. Абрагамович та заявив, що польска більшість нераз доказала, що бажає як найприхильнїйше полагоджувати рускі внесеня. Однако не то внесене, яке задержало би цїле автономічне житє не може згодити ся. В цїлім сьвітї в часї переговорів наступає перемирє, а не дальша борба. Сторонництво бесїдника, а з нею цїла більшість сойму буде голосувати против внесеня.

З пос. Абрагамовичем полемізували пп. Скварко і Старух. По їх промовах зарядив п. Маршалок краєвий сконстатоване комплету, як сего домагав ся пос. Левицкий. Показало ся, що на сали є 93 послів, отже достаточне число. Коли відтак приступлено до дневного порядку, почала ся обструкция руских послів, яка тревала до кінця засїданя. Порядок дневний вичерпано і п. Маршалок назначив слїдуюче засїдане на день 25. січня.

Вісти політичні.

Італїяньско-турецка війна

Аґ. Стефанього доносить з Триполїсу: Тому що італїяньска начальна команда постановила вибудувати дві редути в цїли поміщеня 2 компаній войска і стереженя каміньолому коло Ґарґареш, вирушив оногди рано під командою полковника Амари відділ піхоти з кінотою, який стрітив сильний опір ворога і коло оази Ґарґареш був принятий сильним огнем з турецко-арабскої сторони. Відділ ґренадирів рушив вперед, борба тревала кілька годин. Около

6)

ЗАПИСНИК БОЖЕВІЛЬНОГО.

(Оповідане В. Кабеля).

(Дальше).

Молода, блїда женщина не могла утаїти свого розчарованя. — І ти в тім листї знаходиш щось особенного, Фрицуню? — сказала она здивована. — Мушу признати Івасеви рацию, коли він не уважає то за нїщо иншого, як лиш за намову до переходу на турецку віру, бо якоїсь утаєної цїли не можу тут доглянути ся.

Та й молодий лїкар видивив ся якось іронїчно на свого шваґра. — Ти здавен давна, хоч то не годить ся з твоїм практичним змислом, любував ся в таких річах, що притягають до себе своєю особенностию і загадочностию. В тім і причина твої пристрасти для якихсь старих пультів, в котрих шукаємо за якимись тайними сховками та для старих заплїснїлих грамот і иншого подібного старого краму, який втягнув тебе забавкою в історию артистичного промислу—ну, то ще припускаю. Але що ти і в сїм записнику Єго Величества Фридриха I., цїсаря Африки, хочеш конче дошукати ся чогось загадочного, то вже трохи за богато того шпорту.

Гільґенер, що розпер ся був в своїм кріслї, на то все лиш якось дивно усьміхнув ся, а підкручуючи собі свої білі вуси, відповів нїби байдужно: Здає ся, що ти прускому учителеви, котрий яких вісїм, десять лїт тому назад приготовляв молодїж до висшого образованя, приписуєш занадто всесторонне образоване, коли припускаєш, що він знав так докладно турецку мову, що міг переложити собі одну суре з корану і шукати в нїй спасеня для своєї душі, менї знов не хоче ся вірити, щоби около 1830 р. в Ґданьску або в якімсь иншім місті в Нїмеччинї міг бути якийсь учитель, котрий би оттак попри инше знане придбав собі таке знане мов, яке навіть серед теперішних педаґоґів трудно би знайти— мимо того, що в Берлинї єсть ориентальний семінар. Або хиба може гадаєш, що Юссуф Майнерт научив свого брата в Ґданьску по турецки способом Тусен-Лянґеншайдта?

Менк на то лиш закашляв трохи заклопотаний, але наконець сказав: Певно, що я о тім не думав. Але коли адресат не міг прочитати суре з корану, то тоді преці....

...цїлий лист не мав нїякого значіня — хочеш сказати. Та й то я собі зараз подумав. — А до того ще — той Юссуф був би преці найлїпше зробив, як би був свому братови післав переклад тої суре, а не в первістній мові, а тодї намовлюванє єго до переходу на турецку віру вийшло би було далеко простїйше — може не правда? Отже коли хтось не хоче уважати того письма з незрозумілою дописью за простий жарт, то мусить шукати иншої розвязки і менї майже здає ся, що я вже на добрій дорозї. Припустім, що той, хто писав сей лист, прибрав єго лиш длятого в таку не впадаючу в очи форму, а в дописцї ужив майже не знаного в Европі турецкого письма, щоби кождий, до кого то не належить, дїставши случайно то письмо в свої руки, не довідав ся з него тої важної вісти, яка в нїм містить ся, то таке поясненє може чей кождий легко зрозуміти. Розуміє ся, що то ще питане, чи таке поясненє дійстно відповідне, але то небавком покаже ся.

— Коли так, то ти мусїв би до когось такого віднести ся, хто знає по турецки і умів би перекласти суре з корану на нашу мову — сказав молодий лїкар, котрий тепер нараз дуже заінтересував ся тою справою.

— Може — а може й нї! — сказав Гільґенер і усьміхнув ся знову якось дивно а відтак говорив дальше: На всякий случай видиш, що мій „шпорт" все таки може когось заінтересувати, хоч би ним і не роздобуло ся зараз якогось богатства

*

На другий день перед полуднем поїхав доктор Менк, як було умовлено, з панею Гальшкою до професора Валентїнї в Ґданьску а Гільґенер користаючи, що остав ся сам, взяв ся ще раз в спокою переглядати той дивний записок. Сїв собі знову на тїнистій веранді і зачав уважно почавши від першої сторони читати всї ті

год. 12·30 в полудне одержали Турки поміч і напали на ґренадирів. Рівночасно розпочали маневр окруженя Італіянців, спрямований до італіяньского правого крила в напрямі до моря. Около год. пів до 4 по полудни турецкі сили уступили. Здає ся, огонь італіяньских армат сильно здесяткував турецкі ряди. Управу над італіяньскими военними операциями обняв ґенерал Фара. А що ворог понехав дальшу офензиву, бій ставав ся що раз слабшим і около 5 год. по полудни лише деякі гурти Арабів стріляли з великої віддалі, без ніякої шкоди. Перед ночию огонь перервано. Ґен. Фара поручив войску вернути до своїх кватир.

Після депеш наспівших до турецкого міністра війни, італіяньскі военні кораблї бомбардували дня 17 с. м. місцевину Акаду на Червонім мори, однак не нанесли ніякої шкоди.

Аґ. Стефаніого доносить з Триполїсу: Тому, що мешканцї Зуари острілювали военні італіяньскі кораблї, що находили ся коло побережа, рішили Італіяицї покарати тих мешканців і почали бомбардоване рано о 8 год. з віддаленя 1500 метрів. Вислїд бомбардованя був незвичайно користний. Головні будівлї, як касарнї, палата каймакана зістали знищені. Виділи богато утікаючих Арабів. Острілюване перервано в полудне на короткий час, а опісля піднято его знов. По італіяньскій стороні не було страт.

З Мальти телеґрафують до Парижа, що прибув там онгоди вечером німецкий корабель „Піндос", що їде до Сфако для доставленя там 600 верблюдів, призначених для італіяньского корпусу в Триполїтанії. Італіяньский корпус удає ся в глубину краю і до сеї цїли потребує верблюдів, які й закуплено по більшій части в Тунісї.

Француский корабель „Мануб", що віз турецких офіцирів і вояків, зревідували італіяньскі военні кораблї і відставили его до Каліярі, де арештовано Турків, а корабель освободили. Француске правительство віднесло ся в сій справі в дипльоматичній дорозї до італіяньских властий.

Новинки.

Львів, 22 січня 1912.

— **Стан здоровля Є. В. Цісаря** — як доносить бюро кореспонденцийне з Відня — есть знаменитий. Монарха в повній силї додержує програми своєї працї без змученя. — Нинїшна депеша з Відня доносить: Позаяк стан здоровля Монарха есть знов нормальний, розпічнуть ся офіциальні торжества. Першим буде обід дня 27 с. м. з нагоди роковин уродин німецкого цісаря.

— **Стан здоровля Архікн. Марії Тереси** в Живци, котрій, як звістно, лучила ся нещаслива пригода підчас санкованя на ґренджолах, після виданого вчера бюлетину не погіршив ся; ніч минула вдоволяючо, теплота, живчик і загальний стан добрі.

— **Іменованя.** Президия краєвої Дирекциї скарбу надала системізовані посади податкових офіциялів в X кл. ранґи податковим официялам ad personam: Люд. Ульріхови, Вол. Партовскому, М Біберови, Р. Губачкови, Фр. Бадецкому, І. Кіршнерови, Вол. Мікулї, Ст. Старакевичови, Евг. Літиньскому, Л. Остернови Ст. Мацїшевскому, Р. Ленардови, Й. Санковскому, Ст. Янушевскому, Т. Петешови, Вп. Совяковскому, Б. Топольскому, Й. Еберльови, а також системізовані посади податкових асистентів в XI кл. ранґи податковим асистентам ad pesonam: М Шігірґльови, Ст. Пшибишовскому, Й. Школьницкому, З. Міллерови, Р. Бенашови, Вл. Вуйцїкови, Л. Жулкевичови, Ст. Крупніцкому, Р. Витошиньскому, В. Збудови, Ю. Ганусови, Вл. Пастерпакови, Л. Карпловичови, Ст. Яшанови, В. Чиркови і А Антоневичови; наконець заіменувала податковими асистентами в XI кл. ранґи укваліфікованих підофіцирів, а то: М. Дрента, Фр. Коссовского, Стан Яворского, Вл Адамчика, провізоричних податкових асистентів: Р. Кулецкого, Ф. Ковалика, Л. Ґаевского і А. Махницкого і податкових практикантів: Фр. Урбаньского, Вп Даровского, Т. Фіялу, І. Губера, К. Маркевича, Б. Фіцаловича і Е Мусяла.

— **На закупно квадратових метрів** під „Український город" у Львові подарував артист-маляр п. Ів. Труш 1600 пар образів „Гість з Запорожа" і Гаґілки". Продає ся все лише оба образи разом. Пара коштувала передше 12 К, тепер знижає ся цїну на 8 К, готівкою або 10 К ратами. 8 К шле ся наперед або за посліплатою. Коли купує ся образи на рати, то першу рату 4 К шле ся наперед або за посліплатою і дістає ся зараз оба образи Опісля посилає ся чеком місячно 1 К, аж виплатить ся 10 К. — „Жовтий лев на синім полю" коштує 1 К 50 с. Дохід йде також на закупно українського города. З закупна образів піде 5 прц. на „Рідну школу". Замавляти належить через фірму: Іван Кривецкий, Львів, Ринок, ч. 10.

— **Щедрий запис.** Минулої суботи відбув ся в Калуши похорон бл. п. Савини Кочоровської, сироти по сьвященику, котра розстаючись з сим сьвітом памятала на свій нарід і з невеликого свого маєтку наробила щедрі записи на народні цїли, а именно: 400 К на будову Бурси Р. Т. педаґоґічного у Львові, 400 К на „Рідну Школу", 100 К на фонд ім. Олени Січиньскої, 100 К на будову бурси ремісничої у Львові, 800 К на інститут взглядно монастир СС. Василиянок в Яворові на цїли вихованя бідних дївчат, 200 К на будову бурси селяньскої до розпорядженя Народного Дому в Калуши, 200 К на будову дому читальнї „Просьвіти" в своїм родиннім селї Підгірках. Леґати повисші платні найвисше до року по смерти записуючої. Виконавцем завіщаня є п. Антін Евген Файґель, повітовий судия в Калуши.

— **Пригода на зелїзници.** З причини заметелий снїгових на шляху Хоростків-Деренївка (лїния Тернопіль - Копичинцї) вискочили із шин дня 20 с. м. около 7 год. вечером два вози поїзду товарового ч. 3479. З тої причини заряджено пересїдане подорожних поїзду особового ч. 3413 їдучого з Тернополя до Копичинець. Перешкоду усунено дня 21 с. м. около 7 год. рано. Поїзд ч. 3411 опізнив ся о півтора години а поїзд ч. 3451 о 4 години.

— **Засуджене розбишака.** Перед судом присяжних відбула ся в суботу розправа против Яна Бонка, родом з за кордону з Королївства польского (з відки мимоходом сказавши зайшло в послїдних часах множество розбишаків до Галичини), котрий ще в падолисті 1911 напав на робітника зелїзничого Мик. Банаха і побив его тяжко та зрабував ему полярес з 46 кор. Трибунал засудив

всїлякі записки, котрі аж тоді зачинали бути інтереснїйшими, коли він упорав ся з тими записками, які робив давнїйше голяр в справах свого фаху, а приступив до записок учителя, що давали то про якісь уродини, то про случаї смерти або про весїля в родинї або в крузї знакомих, то знов відносили ся до якихсь полїтичних подїй. Так були майже цїлі три сторони під датою 20 вересня 1819 записані звісткою про убийство росийского аґента Коцебуе студентом Зандом. Ґільґенер перевертав картки щораз дальше а особливо довго задержував ся при наліплених листах Йосифа Майнерта, котрі всї з виїмкою послїдного, якраз того зі загадочним змістом були вислані з Константинополя. Але надармо шукав він в них якоїсь замітки, котра би могла була помочи ему відгадати ту якусь загадку.

Та й не надармо урвав він день перед тим розмову про стару родинну книгу неясними словами: „Може — а може й ні!" Позаяк він кріпко був о тім переконаний, що ті рядки, які слїдували по справедшнїм листї, не були суре з корану, лиш містили в собі якусь звістку призначену лиш для брата, то мав надію знайти щось в давнїйших листах, що два вказувало на якийсь тайний спосіб порозуміня межи братами за помочию уживаня турецких букв. Але ся комбінация здавала ся ему хибною. Розчарований відсунув від себе записник і старав ся иншим способом дійти тої загадки сих синих ему незнаних значків писаня, котрі від вчера притягали его до себе мов би якоюсь маґнетичною силою.

Він розложив тепер перед собою лексикон, котрий вже давнїйше виймив був із шафи і вишукав там ту таблицю, на котрій виписані азбуки всїх знаних мов. По короткім порівнаню переконав ся він, що Юссуф Майнерт в другій части свого листу ужив того гранчастого письма турецкого, яким виписують ферлани або урядові розпорядженя. Ґільґенер забрав ся дуже пильно до роботи. На картцї паперу почав поодинокі букви тої ніби якоїсь суре виписувати латиньскими буквами і так складав поволи слово за словом. Але з тих слів на перший погляд не можна було нїчого зрозуміти. Аж коли відтак зложив в той спосіб пятий рядок і тепер все разом прочитав, аж підскочив на своїм кріслї, такої дочитав ся несподіванки. Кров нараз вдарила ему до голови, перед очима бігали ему якісь звіздочки а в голові насувались гадки одна за другою так, що аж не міг їх позводити до купи.

Сидів так кілька мінут не рушаючись і не могучи позбирати свої гадки до купи; споглядав перед себе мов би загіпнотизований. Лиш з напруженем цїлої енерґії змусив себе до спокою. А відтак вхопив чим скорше за олївець і писав дрожачими пальцями. І знов складав букву до букви, слово до слова і з слів робили ся реченя, з котрих виростала вельми важна тайна, що майже через вісїмдесять лїт спочивала в сих пожовклих паперах — в записнику божевільного.

*

Коли брат і сестра вернули опісля в Ґданьска, не показував вже Ґільґенер по собі анї слїду якогось взорушеня. Порада у професора Валентіні дала над сподіване добрий вислїд, позаяк він не міг ствердити ніякої поважної хороби; він знайшов у неї лиш сильну блїдачку і нервове ослаблення внаслїдок роздразненя в послїдних часах.

— Коли вашого шваґра на то стати — сказав він до доктора Менка, — то нехай він вибере ся зі своєю жінкою на кілька недїль в подорож. В той спосіб роздразнені нерви вашої сестри успокоять ся найскорше і то буде найлїпша курация а загальний єї стан в короткім часї поправить ся знову. Розуміє ся, що не треба при тім за богато роздразнювати ся, але при тім добре живити ся та помагати ще якимсь ліком.

Інжинїр довідавши ся о тім, обняв ніжно свою жінку і з щасливим усьміхом сказав до неї: Нинїшний день, моя любко, так веселий для нас як рідко. Розпорядженя професора будемо точно держати ся. А що, як би так на примір поїхали до Греції? Швайцарию і Італію прецї знаємо а до малого портового міста Наваріно в Грециї кортить мене ще й з иншої причини.

— Ой нї — сказала на то Гальшка; — на таку подорож нас тепер не стати. Я чей і тут подумаю, скоро лиш буду знати, що наша будучність забезпечена. — Она не домірковала ся того, що єї муж предкладаючи подорож до Греції, зробив легонький натяк на загадочний лист.

Тим лїпше зрозумів ті слова молодий лїкар. — Ти хочеш їхати до Наваріна? — спитав він борзо. — То ти певно відкрив щось в тім листї Майнерта або в тій старій книзї і хочеш переконати ся на місци — може не правда?

— Ну, прецї раз ти добре здогадав ся! — сказав на то Ґільґенер і засьміяв ся. — По всїй імовірности то відкрите видобуде нас всїх з біди! Я, поправдї сказавши, хотів вам розповісти мою тайну аж по обіді, але вже не можу видержати, мушу вам таки зараз розповісти! А тоді скажете менї самі, чи моя надія схоплена таки з воздуха чи нї.

(Дальше буде).

Бонка на 10 літ тяжкої вязниці обостреної постом і твердим ложем.

— **Концерт в честь Є. Ексц. Митрополита ґр. Шептицкого** відбув ся в пятницю вечером в інституті СС. Василиянок заходом учениць ґімназиї і інститутов. О 7 год. вечером явив ся Ексц. Митрополит разом з саским князем о. Максом. З гостий прибули ще Віцепрезидент кр. Ради шкільної др. Дембовский, дальше о. мітрат Білецкий і Туркевич, о. шамбелян Дольницкий, о. шамб. Яцковский, ректор о. др. Боцян, о. Паньківский, о. Лициняк, о. ігумен Лончина, о. ігум. Тисовский, радн. Дв. Барвіньский, др. Студиньский, о. Лопатиньский, о. Лежогубский і богато инших. Хор інституток і учениць ґімназиї під проводом проф. Форостини відспівав Бортняньского „Рече Господь" і Ґріґа „Під мурами монастиря". Є. Ексц. Митрополита привитала промовою учениця А. Глібовицка а князя Макса привитала німецкою промовою учениця Стебницка. Обом Досойникам подано цьвіти. Учениця Сабадошівна виголосила удачно гарну поезию Щурата „Марійка". Дуже добре відограно сценічний образок „Інститутскі жарти" а вершком концерту були „Цьвіти для Ісуса Христа" з солями і гарним співом діточих хорів.

— **Заворушеня в Бориславі.** Оногди около 7 год. вечером три молоді практиканти нафтярскі і ученики вертільної школи в Бориславі вийшли так підпиті на місто, що один з них, якийсь Завадовский з за кордону, з Королівства польского підійшов до спокійно стоячого жидка та вдарив его так сильно зелізним топірцем в голову, що зелізо застрягло глубоко в голові, а нещасливий хлопчина упав неживий на землю. На крик хлопця придержали прохожі всіх трех практикантів і віддали в руки поліциї, котра умістила їх в громадских арештах, звідки мали бути слідуючого дня відставлені до суду в Дрогобичи. Обурені таким вчинком Жиди, зібрали ся другого дня кількатисячною товпою, щоби виконати самосуд над арештованими. І справді коли над'їхав віз з Завадовским, кинула ся на него товпа і побила его в страшний спосіб. Лише завдяки помочи жандармериї удало ся вирвати его живого з рук роз'яреної товпи. Замість до вязниці відставлено его до шпиталя. Сей напад на скованого і безборонного арештанта, викликав серед нафтових робітників, переважно Мазурів таке роз'яренє, що жидівске населенє почало на праву боятиси ся о своє житє і майно, тим більше, що робітники мали загрозити нападом на жидівскі доми. Занепокоене тим жидівске населенє віднесло ся до Староства в Дрогобичи, звідки вислано сейчас відділ жандармериї, яка завела спокій.

Господарство, промисл і торговля

— **Господарско-садівничий курс в Глубічку великім.** Філія Краєвого Тов-а господарского „Сільский Господар" в Тернополи устроює при помочи Головного Виділу господарско-садівничий курс в Глубічку великім, котрий зачинає ся невідклично дня 1 лютого с. р. Курс відбуде ся при участи слідуючих прелеґентів: А) З рамени Філії: а) Проф. Семен Сидоряк буде викладати в днях від 1 до 5 лютого с. р. включно на отсі теми: 1) Воздух і його значінє для житя ростин. 2) Склад землі та штучні погної. 3) Шкідники рільників. 4) Мікроорґанізми. 5) Житє ростин. 6) Про годівлю коров. б) проф. Брикович: про годівлю безрог в днях 14 до 16 лютого. в) проф. Ковальский: 1) Про годівлю курий. 2) Про перещіплюванє овочевих дерев в днях 10, 11, 12 і 17 лютого. г) кромі сього відбудуть ся виклади з области пасічної. Евентуально відбуде ся також виклад о. Карпіньского „Про асекурацию худоби". Б) З рамени Головного Виділу: а) п. Фр. Горецлед, інспектор господарства: про віднесенє господарства і про годівлю худоби в днях 6 і 7 лютого. б) п. В. Кучера, інструктор садівництва: про садівництво в днях 8 і 9 лютого с. р. Виклад п. Кучери буде супроводжатись практичними демонстрациями. — Проф. Боднар: „Про кооперацию" в дни 18 лютого. О близші інформациї що до сього курсу належить звертати ся до Філії „Сільского Господаря" в Тернополи ул. Міцкевича ч. 3.

— **Половина торгової ціни житного ґрису** з войскових маґазинів виносить після повідомленя войскової інтендантури на місяць січень с. р. в маґазинах на місци: 1) ґрис 7 кор. 85 сот. за 1 метричний сотнар, 2) зюбровинє 5 кор. 23 сот. за 1 метричний сотнар. При посилках зелізничих долучає ся до сих цін також кошти перевозу і заладованя. — Президия Краєвого Товариства господарского „Сільский Господар" у Львові.

— **Членам філії „Сільского Господаря"** в Тернополи пригадує ся, що дня 25 січня 1912 р. о 2 год. з полудня відбудуть ся Загальні Збори філії в Міщаньскім Брацтві з слідуючим порядком дневним: 1) Отворенє зборів і відчитанє протоколу з послідних загальних зборів. 2) Звіт уступаючого виділу. 3) Вибір нового виділу. 4) Внесеня членів. — Пригадує ся заразом, що курс ветеринарийний розпочинає ся у вівторок дня 23 січня. Виклади будуть тревати від 9—12 рано і від 2—4 по полудни. Курс господарско-садівничий в Глубічку великім розпічне ся знов дня 1 лютого 1912 р. — *В. Колянковский*, секретар. *У. Брикович*, заст. голови.

Телеґрами.

Париж 22 січня. З причини засудженя членів товариства робітників будівельних відбули ся протестуючі збори при участи 10.000 робітників. По зборах повторили ся заворушеня.

Ціцікар 22 січня. Росийскі зелізниці не хотіли приймити хіньского войска до перевозу, подаючи за причину, що не хотять мішати ся до монґольско хіньскої війни. В виду того войско мусіло розпочати трудний марш через гори Чінґан.

Пекін 22 січня. Положенє єсть дуже замотане. Ожидають важних подій. Присутні молоді князі манджурскі пруть до чинного военного виступленя против републиканців. Та їх постава містить в собі погрозу для Юаншікая. Приятелі его держать в поготівли 3 окремі поізди, щоби на случай потреби перевезти его до Тієнціна. Як би й не було, виїзд его єсть неімовірний.

Теґеран 22 січня. Мимо роздразненя Вірмен і інтервенциї вірменьского архієпископа, повішено Вірменина Андрассіяна.

Константинополь 22 січня. Молодотурок Абділь іменований міністром справ внутрішних.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділі і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділі).

До Яворова: 8·20, 600.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·38.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний двoрець:

З Кракова: **222**, 550, 730, **9**, 1015, **130**, **2**, 5·48, 715†) **8·25**, 950.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 1010†), 1030.

†) з Красного.

З Черновець: 1205, 545†), 8·05, 10·25*), 205, 5·52, **626**, 934

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·08.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділі і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·12, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·09§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§.

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 432. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелїзниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано-окружні до всїх і зі всїх значнїйших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на нїмецких зелїзницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всїх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелїзничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

В друкарні В. Лозинського під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).